

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný a Vít Šimon (8. třída)
Autor grafiky: Vít Šimon (8. třída)

Ohlédnutí za předvánočním časem...

Milý Ježíšku!

V předvánočním čase si žáci 8. třídy poslechli úryvek z audioknihy Františka Nepila „Vánoce s Františkem Nepilem“, konkrétně kapitolu nazvanou „Dopis Ježíškovi“. František Nepil zde vyslovuje svá tři přání, která adresuje Ježíškovi. Jde o přání celospolečenského charakteru. Po ukázce jsme hovořili o problémech současného světa např. o situaci na Ukrajině a také jsme vzpomínali na to, co se žáci dozvěděli v rámci dlouhodobého projektu Charita o situaci dětí v jiných zemích světa. Pak žáci psali dopis Ježíškovi, v němž si mohli přát něco nejen pro sebe. Některé z nich vybíráme.

Aneta Heřmanová

Milý Ježíšku!

Přála bych si pro děti v Ugandě, aby jim lidé pomohli penězi, aby jim poslali staré oblečení. Peníze především na to, aby mohly chodit do školy jako já. Dále jim přeji, aby se dostaly do jiné země, aby si měly s čím hrát, aby nemusely těžce pracovat, aby se trochu změnily jejich tradice, aby tam nebyla taková kriminalita. A ze všeho nejvíce jim přeji, aby si mohly plnit své sny.

Dětem na Ukrajině přeji, aby měly krásné Vánoce...měly doma teplo a rozsvícený stromeček, aby měly dost plynu na uvaření štědrovečerní večeře, aby mohly trávit čas s rodinou a nemusely se bát, že je někdo zastřelí.

Tereza Kletečková

Milý Ježíšku!

Opravdu hodně bych si pod stromeček přála, aby se Rusové konečně uklidnili a nechali Ukrajinu na pokoji. To, co udělali, není hezké a nezajímá je, kolik dětí zabijí. Právě to bych si ze srdce přála změnit.

Pro děti v Ugandě bych si přála, aby měly stejné možnosti jako my.

Dále bych si přála, aby prezidenta Miloše Zemana přestali obtěžovat. Protože pořád u televize křičíme a nadáváme, co ti poslanci dělají a on řekne, co si myslí. Sice to někdy neřekne moc slušně, ale řekl prakticky to, co si říkáme pořád.

Adéla Růžková a Nikola Filipová

Milý Ježíšku,

dětem v Ugandě bych přála, aby se jejich stát rozvíjel a dostal se na dobrou životní úroveň. Děti by nemusely vyrůstat v bídě a dostalo by se jim dobrých hygienických a zdravotních podmínek. Přála bych jim, aby nemusely pracovat jako jejich rodiče a měly aspoň trochu času na hraní a rozvíjení svého talentu.

Veronika Holejšovská

Milý Ježíšku,

vím, že si žijeme nadmíru dobře, ačkoli si to spousta z nás neuvědomuje. Přesto mám na Vánoce tato přání.

Mé první přání patří dětem v Ugandě. Přála bych jim zázrak, který by je přiblížil kvalitě evropských zemí. Chtěla bych, aby měly snadnější přístup ke vzdělání, zdravotnictví a kultuře.

Mé další přání patří dětem z Ukrajiny. Chtěla bych, aby na žádných dětech nebyly zkoušeny násilné pokusy a bylo jim teplo.

Hodina dramatické výchovy aneb „Napiš si Ježíškovi“

V předvánočním čase jsme si s v páté třídě dopřáli dvouhodinovou dramatizaci vánoční pohádky Zbyňka Malinského „Napiš si Ježíškovi“. Pohádka pojednává o chlapci, který si přeje k Vánocům psa podvratáka, proto si najde v telefonním seznamu adresu pana Františka Ježíška a napíše mu své přání. Pan František Ježíšek žije sám jen se psem, a tak hochovi splní jeho přání a sám najde novou rodinu.

Nejprve jsme si povídali o tom, jak se u nás v rodině píše Ježíškovi. Následoval vstup učitele v roli chlapce, kterému třída poradila, aby si napsal Ježíškovi. Poté žáci naopak vstoupili do role chlapce a psali Ježíškovi. Následně jsme se přenesli do domácnosti pana Františka Ježíška a nahlédli jsme do jeho každodenního života. Zjistili jsme, že má psa podvratáka a pan František Ježíšek si přečetl chlapcův dopis a slíbil, že si rozmyslí, co udělá. Posledním úkolem bylo, aby žáci ve skupinách vymysleli a zahráli, co pan František Ježíšek udělá. Nejčastějším šťastným koncem bylo, že pan Ježíšek daroval chlapci svého psa, ale objevila se i originální řešení, že pan Ježíšek došel chlapci pro psa do útulku, a nebo že se pan Ježíšek potkal s chlapcem v obchodě, kam chodil pro rohlíky, a začali se přátelit.

Dramatická výchova se dětem tak líbila, že nám skoro nestačila hodina. Příkladáme jeden z dopisů Ježíškovi.

Milý Ježíšku!

K letošním Vánocům bych si moc přál psa. Nechtěl bych obyčejného psa, ale podvratáka. Takový pes je mnohem lepší, než obyčejný pes. Je totiž ze dvou nebo více psů!

Chtěl bych ho tak moc, že už jsem mu na zahradě postavil boudu. Je velká a útulná, má červenou střechu a hnědé stěny. Zapojil jsem mu tam dokonce televizi.

Slibuji, že budu celý rok hodný. Budu pomáhat rodičům, budu venčit pejska a budu se dobře učit. Doufám, že mi moje přání splníš. Strašně se těším! Děkuji.

Tvůj Šimon Novák z Bohumína

Exkurze 5. a 8. třídy do Prahy

Pátá třída společně s osmou vyjely 8. prosince na exkurzi do Prahy. Obě třídy se vydaly na prohlídku Národního divadla, osmá třída měla ještě na programu Památník Františka Palackého, pátou třídu čekala výstava Betlémů na Betlémském náměstí.

Národní divadlo

Nicol Šimonová společně se Zuzanou Komínkovou, Simonou Starečkovou, Jiřím Zemanem, Janem Rukavičkou z 5. třídy

Dozvěděli jsme se, kdy bylo Národní divadlo založeno (rok 1868). Pan průvodce nám jako první věc ukázal základní kameny ND. (Je jich dvacet dva a nejvzdálenější pochází od krajanů z Chicaga.) Společně jsme se vyfotili u základního kamene z Blaníku. Viděli jsme také kámen, ve kterém byla schránka, která obsahovala dokumenty o založení ND. Na ustavující listině bylo sto čtyřicet podpisů českých vlastenců např. Františka Palackého, Bedřicha Smetany a Vojtěcha Hynaise. Další částí prohlídky bylo hlediště. Prohlédli jsme si i Hynaisovu oponu. (Divadlo má celkem pět opon.) Právě probíhala zkouška, takže bylo zakryté orchestřiště. Následovalo devadesát dva schodů, které nás zavedly na balkon. Zde nám průvodce ukázal strop zdobený alegoriemi umění od Františka Ženíšky. (Při požáru kompletně shořely a umělec je musel malovat znovu.) Uprostřed stropu visí téměř dvoutunový lustr, který lze celý vtáhnout do kupole divadla, což se děje např. při výměně žárovek. Na střeše jsme obdivovali sousoší trojspřeží, která se nazývají „Trigy“. (Na těchto sousoších sochař Schnirch pracoval ještě při požáru a museli ho sundat, aby neuhorel.) Ze střešní terasy byl krásný výhled na Prahu. Potom jsme sešli dolů do chodby, kde jsme mohli vidět, že divadlo není postaveno ve tvaru pravidelného obdélníku, protože ani pozemek pod divadlem není pravidelný. Chodba se na jedné straně zužovala. Posledním zastavením byly lunety Mikoláše Alše. V místnosti, kde byl krásně pomalovaný strop, jsme viděli i busty českých velikanů – umělců a prezidentů.

Výstava Betlémů

Nicol Šimonová, Zuzana Komínková, Simona Starečková, Jiří Zeman, Jan Rukavička, 5. třída

Prohlédli jsme si spoustu betlémů, které byly vyrobeny z různých materiálů např. perníku, dřeva, papíru, keramiky a vizovického těsta. Dostali jsem za úkol najít postavu čerta Dobráka, miniaturu Betlémské kaple a zvon, který byl nejstarší a nejzáhlednější. Všem se nám povedlo úkol splnit. Hráli jsme na vodní zvon a zvonkohru, která byla sestavena jako klavír. Zvonkohra byla jediná na světě. Chvilí jsme si pohráli v žabím doupěti a vyzkoušeli si, jaké je to být mlynářem. Klapalo tam opravdové mlýnské kolo poháněné vodou. Nakonec jsme si koupili suvenýry.

Vojta Šindelář, Jan Růžička, Michal Vlček, Ondřej Kamarýt

...Zaujala nás žabí chýše. Tereza byla tak malá, že se do ní mohla protáhnout, ale Steve se tam neprotáhl...

Památník Františka Palackého

Mgr. Jaroslava Sýkorová

Památník Františka Palackého a Františka Ladislava Riegra je součástí sbírek Národního muzea a nachází se v Palackého ulici č. p. 7, v barokním paláci, který patřil Palackého rodině. Rodina zde bydlela, ale již Palackého vnučka jej začala zařizovat jako muzeum. Lektorka programu nám nejprve podala výklad o Palackém a národním obrození. Pak jsme umisťovali do staré mapy portréty obrozeneckých osobností, jejichž jména jsme dle charakteristiky jejich díla museli uhodnout. Pak následoval ještě výklad o F. L. Riegrovi. Na závěr si žáci prohlédli pracovní obou velikanů a zpracovávali pracovní listy o jejich životě a díle. Nejzajímavější bylo asi srovnání skromné, maličké a stroze vybavené Palackého pracovny oproti honosnému budoáru Riegrovi. Pracovní listy jsme používali ještě o hodinu ve škole a došlo i na některé žertovné aktivity – vymýšlení historky o tom, proč měl Palacký na krku bouli.

Zbývá jen dodat, že v Národním muzeu i v památníku Palackého prokázala 8. třída takové znalosti, že si vysloužila pochvalu lektorů. Průvodkyně v Národním divadle byla nadšena, že se vůbec ještě věnujeme osobnosti Palackého. Snad se nám zajímavým způsobem podařilo ukončit tematický blok o národním obrození.

Ohlédnutí za předvánočním jarmarkem

Před Vánocemi se uskutečnil ve škole snad již tradiční žákovský jarmark. Moc jsme si to užili. Žáci ZŠ.

Poděkování patří rodičům, žákům, zaměstnancům školy, Úřadu městysu Čechtice a sponzorům (obzvláště firmám Stejkr spol. s r.o. a ZD Čechtice), kteří školu dobrovolně podpořili.

Děkují všem.

L. Proschková

Ohlédnutí za závěrečným tanečním večírkem

Ve čtvrtek 4. prosince 2014 proběhl na základní škole závěrečný taneční večírek pro účastníky kurzů předtaneční výchovy, jejich rodiče a zvané hosty. Podívejte se na ohlasy účastníků.

Jak to viděl Adam Brzoň z 8. třídy?

Když se podávaly přihlášky na taneční, neváhal jsem ani vteřinu, protože jsem se na kurzy opravdu těšil. Dohromady jsme měli devět lekcí a závěrečný taneční večírek.

V den závěrečného tanečního večírků jsem byl trochu nervózní, ale pak to bylo dobré. Nejprve jsme slavnostně nastoupili; chlapci v jedné a dívky v druhé řadě. Poté byl krátký proslov pana Maršálka, paní ředitelky a nakonec tanečníků.

První tanec, který jsme předvedli zvědavému publiku, byl jive. Nejtěžší tanec je podle mě polka, ten jsme tančili s rodiči. S učiteli jsme tancovali waltz. S rodiči jsme se také naučili nový tanec, který nám pan Maršálek ukázal až na večírků. Můj nejoblíbenější tanec je blues. Přestávky jsme strávili s rodiči u stolu.

Taneční očima Lucie Boudníkové, 8. třída

Závěrečné taneční začaly už odpoledne přípravami občerstvení a tréma tanečnicků začala stoupat. V pět hodin hostesky začaly vítat hosty a tréma gradovala. Konečně všichni usedli a začala hrát promenádní hudba. Slavnostním nástupem jsme utvořili dvě řady (chlapců a dívek) a následovaly proslovy paní ředitelky, pana tanečního mistra Maršálka a nás, žáků. Děkovali jsme panu Maršálkovi, za to, co nás naučil. Projevy skončily a začal první tanec. Co byste mohli pozorovat, kdybyste byli přítomni? Vystrašené tanečnický, pyšné rodiče a hosty v údivu nad tím, co už umíme. Pokračovaly další: jive, polka, blues a postupně jsme se dostali až k tanci s učiteli. Jelikož naše škola má jen dva učitele a pomocného učitele Steva, holky spíše stály v rohu a dohadovaly se, kdo půjde vystřídat předchozí tanečnický. Některým učitelům to šlo více, některým méně. Tance s rodiči byly zajímavé, jelikož rodiče tančí polku trochu jinak. Když přišlo překvapení, o kterém nikdo nevěděl, všichni se zasmáli. (Pan Maršálek se rozhodl žáky přímo na místě naučit nový tanec.) Tyto taneční kreace nikoho nenapadly. Jednalo se o tanec podobný hře „Hejbejte se, škatulata!“.

Když všechno skončilo, unavení, vyčerpaní, ale s dobrým pocitem, že jsme se něco naučili, odešli jsme se svými hosty domů. Byla to dobrá zkušenost.

Nikola Filipová z 8. třídy viděla taneční večírek takto:

Před závěrečným tanečním večerem jsme společně prožili devět výukových lekcí. První taneční blok (lekce) byl asi nejhorší, jelikož nikdo nevěděl, co má dělat. Výuka probíhala zábavnou formou, to pan Maršálek opravdu umí. Smůla byla, že chyběl jeden chlapec, takže vždy musela jedna dívka jen pozorovat a postupně se střídát. To bylo jediné mínus na celé předtaneční výchově.

Když jsme se blížili k závěru, začal se diskutovat a připravovat společenský večírek. Děvčata si připravovala kotilionky a chlapci stužky s květinami. Dívky začaly opravdu „řešit“ šaty a účesy. Každý jsme museli nahlásit, jaké občerstvení přineseme. Poté už zbývalo pozvat učitele, rodiče, hosty a zařídit pár dalších detailů. Předposlední lekce byla jedinečná tím, že jsme učili tančit Steva.

Konečně nastal čtvrtek 4. prosince... Všichni byli vystresovaní a nikdo se už nedokázal soustředit na učení. Místo tělocviku jsme připravovali tělocvičnu, aby vypadala svátečně. Následovalo převlečení do společenských šatů. Z každého vyzařovala sváteční nálada. Byly to nervy, ale stálo to za to. Tečkou na závěr byl nový tanec, který jsme museli tančit s rodiči. Každému bych přála, aby tuto úžasnou událost mohl zažít na vlastní kůži.

Jak zažila závěrečný večírek Veronika Holejšovská z 8. třídy?

Tento rok se ani naše třída nechtěla vymykat tradici na naší škole. Naše paní ředitelka se na naši žádost domluvila na tanečních hodinách s panem Maršálkem navzdory malému počtu přihlášených žáků. A ten nám vyhověl. S výukou tanců a společenského chování jsme začali 2. října. Pak následovalo devět lekcí. Na desátou závěrečnou lekci si každý pozval své blízké. Za devět lekcí jsme pochytili základy mnoha společenských tanců, naučili jsme se řadu zábavných tanců, z nichž nejlepší byly country tance – malá čtverylka, zálesácká čtverylka a Zuzana. Před každou lekcí jsme se vždy pečlivě připravovali. Každý se opravdu snažil.

Nadešel 4. prosinec – den, kdy jsme měli rodičům předvést, co jsme se naučili. Byly to nervy! V 17 hodin jsme nastoupili do naší nazdobené tělocvičny. Po proslovech jsme odtančili šest tanců. První tři tance si vybírali partnerky kluci, pak si tři tance volila partnera děvčata. Při každém tanci nám dal partner růži, dívky dávaly partnerům kotilionky (barevné stužky pozn. red.). Následoval waltz s učiteli. Pak přišla noční mýra nás všech – polka s rodiči. V tento okamžik se začala atmosféra uvolňovat, všichni se skvěle bavili. S rodiči jsme se naučili ještě promenádní mixer. Večer pomalu končil a my se začali zajímat o to, jak se dostaneme druhý den v 7 hod. do školy, abychom vše uklidili a dali do původního stavu.

Velký dík patří všem, kteří nám pomáhali s organizací a především panu Maršálkovi a paní ředitelce. Jsme rádi i za hojnou účast učitelů. Předtaneční výchova mě moc bavila a jsem ráda, že ji na naší škole máme.

Jaroslav Roubal z 9. třídy nenechal chlapce na holičkách a přišel doplnit tanečnický do páru. Zde je jeho pohled na večírek.

V předvánoční době se v naší škole pořádalo několik pěkných akcí. Jednou z nich byl závěrečný taneční večírek.

Ve čtvrtek 4. prosince 2014 vše začalo jako obvykle v pět hodin odpoledne. Slavnostním nástupem tanečnicků, úvodní řečí pana Maršálka, paní ředitelky a Terezy Kletečkové s Adamem Brzoňem odstartoval závěr tanečních.

Následovalo šest tanců, z nichž byly tři pánskou a tři dámskou volenkou. Po přestávce byl vyhlášen tanec pro rodiče, dále jsme tančili s našimi učiteli a učitelkami.

Mé hodnocení akce je výborné. I když měli někteří tančící zprvu obavy, aby něco nepokazili, nestalo se tak. Všichni odcházeli šťastní a spokojení domů.

Taneční večírek z pohledu učitelů

Atmosféra ve vyzdobené tělocvičně byla opravdu slavnostní. Vše bylo už od odpoledne krásně nachystáno, včetně občerstvení. Tanečníci byli oděni do společenského a všem dívkám to neobyčejně slušelo. Bylo jasné, že s výběrem účesů i šatů si daly velkou práci. Všichni tanečníci se snažili podat co nejlepší výkon, ačkoli na nich byla patrná lehká tréma. Ale svého úkolu se zhostili zcela profesionálně a prokázali nejen taneční dovednosti, ale i to, že jim nejsou cizí zásady společenského chování a společenský takt. Tanec pro učitele byl pěkným zážitkem a bylo velmi příjemné pozorovat žáky jinak než ve školních lavicích. Všichni bez výjimky obstáli na výbornou.

Základní škola

English corner with Steven Volf:

Christmas in the U.S.

Christmas is a special time of the year. We have the chance to spend time and celebrate Christmas with family and friends.

Here are some things that are typical in the U.S. and some things on how our family celebrates Christmas.

The main things you will see are: Santa Claus and reindeer, Christmas Stockings, Candy Cane, Mistletoe, and Turkey for Christmas dinner.

Our family decorates the Christmas tree before Christmas; we place small gifts in the Christmas Stockings, and also place gifts under the Christmas tree on 24th December. We have turkey, vegetables, potato salad, bread, and champagne for dinner. 25th December is when we open presents and have another Christmas dinner with family!

I hope everyone has a Merry Christmas and a Happy New Year!

Steven Volf

Využij celý svůj
potenciál!

Základní škola Čechtice
Vás zve na
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,
který se koná
ve středu **28. 1. 2015**
od **7.00 do 16.00.**

Program pro rodiče:

7.00 – 16.00

Výstava prací žáků v přízemí školy
Informace o chování a prospěchu žáků
Možnost náhledu do hodin
Prohlídka knihoven

13.00 – 14.00

Prohlídka školy a knihoven

14.00 – 15.00

Beseda o bezpečí na internetu

15.00 – 16.00

O písmu ComeniaScript

**Program pro předškolní
děti:**

13.00 – 14.00

Prohlídka školy a knihovny společně s rodiči

14.00 – 15.00

Ukázková hodina pro budoucí prvňáčky

15.00 – 16.00

Jak to vypadá ve školní družině?
Herní koutek pro budoucí prvňáčky

V souladu se zákonem č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním,
středním a vyšším odborném a jiném vzdělávání, §36 odst. 3, 4
proběhne

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. ROČNÍKU

ZÁKLADNÍ ŠKOLY ČECHTICE, okres Benešov

PRO ŠKOLNÍ ROK 2015/2016,

a to v úterý 10. 2. 2015 od 13.00 do 17.30 hodin

v budově základní školy.

Zápis provedou paní učitelka Mgr. Iva Blažková společně s dalšími
učiteli.

K zápisu se dostaví všechny děti narozené

od 1. 9. 2008 do 31. 8. 2009,

popřípadě děti starší, které měly odklad povinné školní docházky.

S sebou vezměte rodný list dítěte a občanský průkaz.

Těšíme se na Vás.

Vybíráme z našich křestních jmen

Kašpar – 6. leden

Jméno Kašpar nosí 25 lidí, je na 1 977. místě a věkový
průměr mužů, kteří jen užívají, je 30 let.

Svátek slaví 6. 1.

Původ: orientální, význam: nosič, strážce pokladu,
pokladník

Melichar – 6. leden

Jméno Melichar používá 45 lidí, je na 1 471. místě a
věkový průměr je 18 let.

Svátek slaví 6. 1.

Původ: hebrejský, význam: král světla

Baltazar – 6. leden

Jméno Baltazar má 13 lidí, je na 2 749. místě a věkový
průměr je 34 let.

Svátek slaví 6. 1.

Původ: babylónský, význam: „Bůh ať ochraňuje krále“

Ctírad – 16. leden

Jméno Ctírad nosí 698 mužů, je na 496. místě v četnosti
užívání a věkový průměr mužů s tímto jménem je 50 let.

Svátek slaví 16. 1.

Původ: český, význam: „čestný, kdo má rád čest“

Gratulujeme nositelům těchto jmen!

Zpracoval Vít Šimon, 8. třída